

متن پرسش

سلام علیکم! این شبهه و این سوال در خیلی از نسل جوان وجود دارد که با ادبیات های مختلف مطرح می شود. سوال این است که بین دو شخص یکی مسلمانی که اهل نماز، روزه و سایر عبادات و اعمال شرعیه است (اعمال شرعی فردی و اینچینی). اما فردی است بسیار بد اخلاق است، اهل فحش های رکیک است، با کارهایش موجب آزار و اذیت بسیاری از افراد شده و ... و شخص دیگری که کافر است اما بسیار آدم مهربانی است؛ بسیار خوش اخلاق است و ... کدام یک نزد خدا افضل است؟! از طرفی می توان گفت طبق منطق اسلام و قرآن اصولاً کافر انسان نیست. اما مسلمان هر چقدر هم بد باشد بالاخره انسان است. از طرف دیگر می شود گفت در مقایسه بین این دو شخص مفروض در سوال اولی حق الناس های بسیاری به گردنش است اما دومی تنها حق الله است و حق الله را این شاء الله خدا می بخشد اما حق الناس را باید مردم ببخشند. پس می توان گفت دومی افضل است. یا حداقل دومی اوضاعش بهتر است. واقعا طبق مبانی اسلامی کدام یک از این دو بهتر هستند؟! یا مثلاً برخی اوقات مسأله را اینطوری طرح می کنند که آقا جان من که عاقلم قبول نمی کنه امثال ادیسون، انیشتین، نیوتون، پاسکال، لاوزیه و سایر دانشمندان و مخترعین با این همه خدمتی که به بشریت کردند و اینقدر با اختراعات و اکتشافات خودشان باعث راحت تر شدن زندگی ها شده اند؛ صرفاً بخاطر اینکه مسلمان نبوده اند و خدا را قبول نداشته اند، بروند جهنم. اما فلان حاجی یا فلان کربلایی که در عمرش قدمی در راه کمک به دیگران برنداشته، بندی از پای مرغی باز نکرده (تازه اگر ضرر نزده باشد) صرفاً بخاطر همان مکه یا کربلایی که رفته برود بهشت. این ظلم است و من که این را قبول ندارم. یا یکجائی یک نفری حدیثی آورده بود با این مضمون که کافر خوش اخلاق از مسلمان بد اخلاق به خدا نزدیکتر است. که نمی دانم همچین حدیثی داریم یا خیر. لطفاً به این دو سوال و به طور کلی به سوالات مشابه که در این زمینه مطرح می شود یک جواب کامل و جامع بر اساس مبانی دینی بدهید.

متن پاسخ

باسمه تعالی؛ علیکم السلام: آنچه هر شخصی را هویت می بخشد جهت گیری اوست، اگر کسی جهت گیری اش الهی باشد کارهای خوبش برایش مفید است ولی اگر جهت گیری او به سوی حق و حقیقت نباشد حتی اگر کار خوبی انجام دهد برای خودش نمی ماند چون برای حق و حقیقت انجام نداده و در این راستا است که وقتی جامعه ای هدفش الهی باشد اختراعاتی مثل برق برایش مفید است ولی اگر جهت جامعه الهی نباشد با همان برق کارخانه ی اسلحه سازی و سلاح های شیمیایی

ساخته می‌شود و مردم مظلوم را به قتل می‌رساند. در نتیجه اگر جوامع بشری به سوی هدفی که انبیاء تعیین کردند قدم بگذارند هرکس به سعادت می‌رسد و گرنه وقتی انسانی کافر باشد و جانش به سوی هیچ حقیقتی سیر نکند چگونه می‌تواند در ابدیت خود با خودش راحت باشد و اگر انسانی مسلمان باشد ولی در حدّ ظاهر اسلامیت متوقف باشد چگونه می‌تواند در ابدیت خود با خودش راحت باشد، راه حلّ نهایی آن است که انسان‌ها صادقانه به راه انبیاء قدم بگذارند و خیلی با طرح فرعیات نمی‌توان از این قاعده چشم‌پوشی کرد. موفق باشید